

kationer, og som i Tilfælde af Misbrug kan tages tilbage uden Procedure og Dom, men dog under behørig Garanti, navnlig ved Refurs til Justitsministeriet.

Derimod kan det foranførte Formaål formentlig ikke naas ved Fleraltlets Vædringsforslag, der — endog bortset fra, at det ophæver den bestaaende Indskrænkning for Kjøbenhavns Bedkommende — skaber den ubegrænsede Erhvervs konkurrence, som indeholder den største Fare i det paagjældende Forhold, og de af Fleraltlet foreslaaede Garantibestemmelser, saasom Kjendelse, Kaution og Tægt m. v., skjønnes ikke at være fuldt betryggende og tilstrækkelige til at forhindre endog langvarige Misbrug, der først kunne rammes ved endelig Dom.

Mindretallet har herefter ikke særlig Anledning til at opholde sig ved Enkeltheder i Fleraltlets Forslag, men skal dog udtale sig imod Bestemmelserne om, at der skulde gives gifte Kvinder Udgang til at løse Næringsbevis.

Shvorvel Mindretallet kunde ønske en og anden Vædring i det foreliggende Lovforslag, navnlig saaledes at Bevillingen ikke af Magistraten skal kunne tilbagekalbes uden Kommunalbestyrelsens Samtykke med Ret for den Paagjældende til derefter at paaanke Sagen for Justitsministeriet, finder Mindretallet dog, som Sagen foreligger fra Fleraltlets Side, ikke Anledning til at stille noget Vædringsforslag.

Mindretallet indstiller herefter Lovforslaget til uforandret Vedtagelse.

I Genhold til Foranstaaende stiller Udvalgets fornævnte Fleralt følgende Vædringsforslag til det af Justitsministeren fremsatte Forslag:

Det fremsatte Forslags § 1 affattes saaledes:

§ 1.

Det skal herefter være forbudt for Betaling eller for Bindings Skuld uden Næringsbevis at tilhyde eller yde sin Mellemkomst til Afslutning af Lyndekontrakter, gjældende for Indlandet eller Udlandet eller til Anbringelse eller Utagelse af Arbejdere til Arbejde i Udlandet.

Vedtages dette Vædringsforslag, anses følgende Forandringer i Lovforslaget for vedtagne:

Forslagets §§ 2—7 udgaa, og i Stedet for indsættes følgende nye §§ 2—8:

§ 2.

Saadant Næringsbevis, som i § 1 ommeldt, kan meddeles enhver Mand eller Kvinde — gift Kvinde dog kun, for saa vidt hun ikke lever i Formuefællesskab med sin Mand — der har fyldt 25 Aar, har Indfødsret, ikke er umyndiggjort, ikke ved Dom er funden skyldig i en i den offentlige Mening værdeløse Handling, og hvis Bo ikke er under Konkursbehandling. Er Bedkommende funden skyldig i en i den offentlige Mening værdeløse Handling, kan Næringsbeviset dog meddeles ham eller hende, naar han eller hun har faaet Væresoprethæning.

Er Bedkommende i Stand til at opfylde de i nærværende Paragraf og nedennævnte § 4 foreskrevne Betingelser for Næringsbevisets Meddelelse, kan Næringsbeviset ikke nægtes, medmindre han eller hun eller den i Samliv med ham eller hende levende Vægtfælle driver Værtshushold, Gæstgiveri, Pensionat eller lignende Virksomhed, thi i saa Fald beror det paa Magistraten eller Amtmanden — under Refurs til Justitsministeriet — om Næringsbevis efter nærværende Lov kan meddeles.

Den, som ved Dom findes skyldig i en i den offentlige Mening værdeløse Handling, skal ved Dommen have sit Næringsbevis som Vortkæster forbrudt.

Gift Kvinde, som erhverver Næringsbevis efter nærværende Lov, har Myndighed til at handle og paadrage sig Forpligtelser i alle af Fæstevirksomheden opstaaende og til samme knyttede Retshold.

§ 3.

Næringsbeviset meddeles i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne af Magistraten, ellers af Amtmanden. For Næringsbevisets Meddelelse erlægges en Kjendelse af 100 Kr., der